

fjorden indtræffende Flyntherngel samles i størst Mængde. Udvalgets Fleertal formaar ikke at skjønne rettere, end at denne sidstnævnte Grund maa blive den overveiende, medens man isvrigt er enig i at foreslaae principaliter, at det nye laasede Vand indsnævres, og subsidialiter, at et Forsøg gjøres med Garn af den betegnede større Masketørrefse, i hvilke Henseender de fornødne Endringsforslag til §. 6 ville findes nedenfor.

Medundertegnede Nørgaard maa her særligen gjøre opmærksom paa, hvad Commissionens Mindretal i Betænkningen Pag. 26 har fremhævet om, at det, saafremt Forslaget om Fisketidens Forlængelse, ikke antages, vilde være en billig Indrømmelse til Puls- og Bøtvaadsfiskerne at lade selve Farvandet vesten om Morsø fra Neesfund til Chamboehuset forsaavidt udgaae af de „laasede Bander“, at det tillades Fiskerne at beseile dette med uforseglet Vaad, eller idetmindste at give Sognefogderne ved begge de nævnte Endepunkter Bemyndigelse til at fratage og paasætte Seglet. Udvalgets øvrige Medlemmer maae ansee det for at være altfor betænkeligt at frigive nogen Deel af denne smalle Fjordarm; hvormod der formeentligen ikke kan være Noget til Hindrer for, at Sognefogderne faae den omtalte Bemyndigelse. Men da det antages, at dette, ligesaavel som de i Commissionsbetænkningens Pag. 28 paapegede, vistnok ogsaa meget tilraadelige, Foranstaltninger til anden Betteelse for Fiskerne ved den i Loven af 29de December 1857 § 22 foreskrevne Forsegling, kan ordnes administrativt, finde vi under denne Forudsætning ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre Forslag til Endring af Loven.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Udkastets § 9 være det os tilladt at fremhæve, at Tiden for Fiskeriet med Flynther-Landbragningsvaad ved den stete Forlægning fra „1ste September til Udgangen af Februar“ til Tiden „mellem 11te November og 15de April“ er bleven forkortet, samt at det for Fiskerne, navnlig i Fjordens vestligere Egne, kan være af Bighed, at de allerede fra November Maanedes Begyndelse kunne drive det ommeldte Fiskeri.

Da Hensyn til Fiskeriet i det Hele neppe kan gjøre en saa ringe Udvidelse betænkelig, have vi tilladt os i denne Retning nedenfor at stille et lidet Endringsforslag til Udkastets § 9.

Medundertegnede Nørgaard, Brockdorff og Tang søle os derhos stærkt opfordrede til vedblivende at anbefale en Forlængelse af Tiden for Puls- og Bøtvaadsfiskeriet med 14 Dage efter 1ste September, og vi troe at kunne til Fordeel for et saadant Forslag anføre — i Forbindelse med det almindelige Duffe hos alle Fjordens Puls- og Bøtvaadsfiskere — dette Fiskeriers overveiende Betydning (ifølge den meddeelte Beretning angaaende Fiskeriet i Liimfjorden i Finantsaaret 1859—60 har Udbyttet alene deraf været 40,134 Rb. eller $\frac{1}{4}$ af hele Liimfjordens Fiskerindbytte), saavel som den i Commissionsbetænkningen af Mindretallet (Pag. 26 og 27) bestemt udtalte Formening om, at det ikke kan ansees for at være bevist, at Puls- og Bøtvaadsfiskeriet virkelig er saa øbelæggende for Fiskeynglen, som det har været antaget, samt endelig den Omstændighed, at Puls- og Bøtvaadsfiskeriet i de senere Aar netop i Sundbagene lider meget Afbræk ved den store Masse af Vandmænd (medusa aurita), som fylder Garnene og gjør disse næsten ubrugelige i flere Uger af den saffatte Fisketid, i hvis Benyttelse Uveir og stormfuldt Veir ligesuden ofte gjør Afbrudelse. Vi ville derfor tillade os i Henhold til det Anførte at gjøre Forslag til en ny Paragraf, der, hvis vort Forslag skulde vinde Thingets Bifald, som en Forandring i §. 20 i Loven af 29de December 1857 formeentlig bør indskydes efter Udkastets § 7, og hvorefter da selvfølgelig de senere Paragrafers Nummerfølge bliver at forandre.

Medundertegnede Rosenørn og v. Støckenbruste os derimod ikke til, ligeoverfor den af den saglyndige Commissions Fleertal med saa stor Styrke udtalte modsatte Formening, at tiltræde det foromhandlede Endringsforslag, saa meget mindre som Lovgivningen steds er gaaet ud fra den Forudsætning, at Pulsvaadsfiskeriet er det for Ynglen skadeligste Fiskeri. Lovens